

متن پرسش

سلام استاد: در شرح رساله الولایه در بحث اعتباریات چند سوال برایم پیش آمده: (۱) در جایی فرمودید که مالک و مملوک است که مالکیت را محقق می کند یعنی مالکیت اعتباری است که ریشه در دو حقیقت مالک و مملوک دارد همچنین رکوع و سجود است که نماز را محقق می کند. (یعنی نماز اعتباری است که ریشه در رکوع و سجود دارد) البته نتیجه داخل پُرانتز را با توجه به قاعده گفته های خودتان گرفتم. در جایی دیگر گفتید که نماز اعتباری است که ریشه در دو حقیقت قبل از دنیا و بعد از دنیا دارد. الان اینجا تناقضی به وجود آمده: گفته اول فرمودید که حقیقت نماز رکوع و سجود است ولی در گفته دوم فرمودید که حقیقت نماز قبل و بعد از دنیاست. خواهش می کنم توضیح بفرمایید. (۲) آیا هر اعتباری ریشه در دو حقیقت دارد؟ مثلاً نمی شود که ریشه در یک حقیقت یا سه حقیقت داشته باشد؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱. با نظر به خود نماز که حضرت ربّ العالمین آن را برای به ثمر رساندن عبودیت انسانها اعتبار کرده، رکوع و سجود است که نماز را نماز می کند و با این نظر، رکوع و سجود حقیقت نماز می شود ولی این موضوع، اعتباری بودن نماز را که معتبر آن حضرت حق است، نفی نمی کند. ۲. اعتبارات قدسی ریشه در نفس الامر یا حقیقت دارد حال حقیقت آن یکی باشد یا بیشتر، بستگی به نسبت آن دارد که به چه چیز نظر می کند. موفق باشید